

Arrest

nr. 169 735 van 14 juni 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 26 februari 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 januari 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 april 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 mei 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BUYSSE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Iraakse nationaliteit te hebben en een sjiitische moslim van Arabische origine te zijn. U verklaarde afkomstig te zijn uit Nasseriya (Zuid-Irak). U zou vier jaar lager onderwijs gevolgd hebben en vervolgens, omwille van de moeilijke financiële situatie van uw familie, beginnen werken zijn. U zou in Irak in verschillende bakkerijen hebben gewerkt. In 2010 zou u bij uw halfbroer Adil in Kerbala gaan wonen zijn. Tijdens uw verblijf in Kerbala zou uw broer Sattar in Nasseriya een relatie zijn begonnen met Hawraa, een meisje uit jullie buurt wiens familie, via haar beide broers, banden heeft met Asaeb Ahl al-Haqq (AAH). Sattar zou meermaals om haar hand gevraagd hebben - het laatste aanzoek dateert van 2013 - maar haar familie zou deze aanzoeken telkens hebben afgewezen.

Ondanks de weigering zouden uw broer en Hawraa in het geheim hun relatie hebben verdergezet. Ze zouden voortdurend telefonisch contact hebben gehad en elkaar ook soms hebben ontmoet in de ‘souk’.

Eind maart/ begin april 2015 zouden uw broer en Hawraa in het geniep samen weggelopen zijn en naar Bagdad zijn gegaan. Een tweetal dagen later zou uw familie via Sattar hebben vernomen wat hij en Hawraa gedaan hadden. Nog een paar dagen later zou Sattar uw familie hebben opgebeld met de melding dat hij en Hawraa ondertussen gehuwd waren in Bagdad en hen gevraagd hebben bij de familie van Hawraa langs te gaan om dit te melden. Ze hoopten dat haar familie zou willen vermijden dat het nieuws dat Hawraa was weggelopen zich zou verspreiden en dat zij, om hun eer te redden, uiteindelijk gewoon zouden toestemmen met het huwelijk. Hawraa's familie zou zich echter zijn blijven verzetten tegen het huwelijk. Hawraa zelf zou nog met haar familie gebeld hebben en er zou een bemiddelaar aan te pas zijn gekomen, maar tot een oplossing kwam het niet. Hawraa's familie dreigde er daarentegen mee zowel Hawraa alsook uw broer te vermoorden als ze hen zouden vinden. Op 5 mei 2015 zou u in Kerbala door uw moeder en zus zijn opgebeld met de boodschap dat Sattar gedood was, zijn lichaam zou in Nasseriya zijn aangetroffen. U zou op dat moment ook voor het eerst vernomen hebben dat uw broer was weggelopen met Hawraa, intussen gehuwd was en dat er problemen met de familie van Hawraa waren. Twee dagen later zouden jullie een rouwceremonie voor Sattar hebben gehouden in Kerbala, uw familie vond het te gevaarlijk om dit in Nasseriya te houden. Een week later zou u uit schrik voor uw leven naar Bagdad zijn gegaan en dit nadat u via een vriend werd ingelicht dat Hussein, de broer van Hawraa, kenbaar had gemaakt dat hij u zou doden als hij u vond. U zou in Bagdad zijn ondergedoken bij uw vriend Abu (M.A.) in Hay Tunes. Tijdens uw verblijf ginds zouden onderhandelingen hebben plaatsgevonden tussen uw familie en de familie van Hawraa. Tijdens deze onderhandelingen zou de familie van Hawraa hebben kenbaar gemaakt dat ze 70.000.000 Iraakse dinar wilden om de eer van hun familie te zuiveren. Uiteindelijk zou er zijn beslist dat de eer enkel kon gezuiverd worden indien u, de enige echte broer van Sattar, dit bedrag zou betalen. U zou een maand de tijd hebben gekregen om het geld te betalen, zoniet, zou u gedood worden. Via uw moeder en uw vriend Amar zou u ook vernomen hebben dat Hawraa's familie naar u op zoek ging in Kerbala en Nasseriya. U zou nog stappen gezet hebben om via uw clan het gevraagde bedrag bijeen te krijgen, maar tevergeefs. Daar u wist dat er nooit een oplossing zou komen voor het probleem en u vreesde voor uw leven zou u op 25 juni 2015 beslist hebben het land te verlaten.

U zou op 27 juni 2015 vanuit Bagdad naar Najaf zijn gereisd en daar het vliegtuig genomen hebben naar Turkije. Tijdens uw verblijf in Turkije vernam u via uw vriend Amar dat de familie van Hawraa van plan was u in Turkije te komen zoeken. U zou vervolgens Turkije zijn uitgereisd en via Griekenland, Servië, Macedonië en Oostenrijk tot in België zijn gereisd. U zou op 21 juli 2015 in België zijn aangekomen en diende de dag nadien een asielaanvraag in. Na uw aankomst in België zou u vernomen hebben dat uw stam u zal verstoten als u het gevraagde bedrag niet betaald aan de familie van Hawraa.

Zolang u het gevraagde bedrag niet betaald zal de zaak nooit afgesloten kunnen worden en u vreest tot op heden door de familie van Hawraa te worden gedood in geval van een terugkeer naar Irak.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer : uw identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs, de woonstkaart op naam van uw moeder, de overlijdensakte op naam van uw broer Sattar, een kleurenkopie van een deel van een voedselrantsoenkaart en een kleurenkopie van een schrijven van de sheikh van uw stam met de melding dat u zal verstoten worden. Na het gehoor mailde u nog vijf foto's van uzelf en/of anderen aanwezig op de rouwceremonie van Sattar door naar het CGVS.

B. Motivering

Er dient door het CGVS te worden opgemerkt dat u er niet in geslaagd bent het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dan wel van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming, aan te tonen.

U verklaarde Irak te hebben verlaten uit vrees om in het kader van een bloedwraak-kwestie te worden gedood door de familie van een meisje waarmee uw broer een geheime relatie had, wegliep en in het geheim huwde. Volgende bedenkingen kunnen bij uw verklaringen worden gemaakt.

Volgens uw verklaringen had uw broer al een aantal jaren een relatie met Hawraa. Hij zou meermaals om haar hand gevraagd hebben doch de aanzoeken werden telkens afgewezen. Een laatste aanzoek vond plaats in 2013 (zie gehoorverslag CGVS p. 15). Desondanks is het wel opmerkelijk dat uw broer en Hawraa hun relatie gewoon konden verderzetten en dit tot ze samen wegliepen in maart-april 2015. Blijkt dat ze voortdurend met elkaar belden en zelfs de mogelijkheid hadden elkaar af en toe te ontmoeten (zie gehoorverslag CGVS p. 17 en 18). Rekening houdende met uw verklaringen dat Hawraa's familie zich altijd tegen een huwelijk heeft verzet én haar broers hoge functies bekleden binnen AAH, is het niet geloofwaardig dat uw broer en Hawraa ongestoord hun relatie zouden hebben kunnen voortzetten.

Dat haar familie niet alles in het werk zou hebben gesteld om het contact tussen hun zus en uw broer te vermijden en Hawraa aldus de mogelijkheid zou gehad hebben constant met uw broer te bellen én hem

zelfs af en toe te ontmoeten, is in deze context niet aannemelijk. U hierop gewezen stelde u dat Hawraa's vader en broers altijd bezig waren (zie gehoorverslag CGVS p. 18). Dit kan geenszins het totale gebrek aan controle verklaren. Dat Hawraa en Sattar daarenboven het risico namen elkaar ook te ontmoeten, zij het maar af en toe, is eens zo merkwaardig. Gezien uw verklaringen dat haar broers Ali en Hussein hoge posities bekleden binnen de militie AAH is het niet ondenkbaar dat haar familie gekend is en iemand haar, in het bijzijn van uw broer zou hebben opgemerkt tijdens hun ontmoetingen. Dat Hawraa altijd excuses zocht, haar moeder op de hoogte was en ze elkaar dan maar een half uurtje of zo konden zien (zie gehoorverslag CGVS p. 25), wijzigt niets aan voorgaande. Het feit dat Hawraa en uw broer sinds het laatste aanzoek in 2013 en dit tot hun vlucht in maart-april 2015 probleemloos hun relatie konden verderzetten, doet reeds de nodige vragen rijzen bij uw verklaringen. In het licht van voorgaande is het ook eens zo merkwaardig dat Hawraa en Sattar gewoon telefonisch konden afspreken voor hun vlucht, elkaar in de 'souk' (een openbare plaats) konden ontmoeten, om dan samen door te reizen naar Bagdad (zie gehoorverslag CGVS p. 18). Waarom Hawraa en Sattar bovendien het risico namen om, na het laatste aanzoek van 2013, nog tot maart-april 2015 in het geheim hun relatie verder te zetten terwijl het blijkbaar zo makkelijk was om samen weg te lopen, is ook geenszins duidelijk. U verklaarde voorts dat Hawraa en Sattar kort na hun vlucht huwden in Bagdad. Zowel uw familie als de familie van Hawraa werden hiervan kort nadien op de hoogte gebracht. Hawraa's familie zou duidelijk kenbaar hebben gemaakt dat ze hiermee niet akkoord gingen én dreigden ermee zowel uw broer alsook Hawraa te doden als ze hen zouden vinden (zie gehoorverslag CGVS p. 21 ev.). Hiermee rekening houdend is het dan wel zeer opmerkelijk dat uw broer en Hawraa gewoon in Bagdad zouden gebleven zijn. Uw moeder zou 'via via' bovendien gehoord hebben dat Hawraa's familie overal - ook in Bagdad - naar hen op zoek was (zie gehoorverslag CGVS p. 22). Er kan toch verondersteld worden dat uw moeder Sattar over dit nieuws zou hebben ingelicht waardoor het eens te meer mag verbazen dat Hawraa en Sattar zich niet verplaatsten.

U verklaarde voorts dat uw broer op 5 mei 2015 werd gedood. U bleek echter niet in staat hierover duidelijke verklaringen af te leggen. U verklaarde dat uw broer werd vermoord door de broers van Hawraa. Wat er concreet gebeurde waardoor ze uw broer in Bagdad konden vinden en doden blijkt u echter niet te weten. U stelde vooreerst dat ze er veel contacten hebben, hem zochten in de hotels in Bagdad en hem meenamen. Dit blijkt echter een louter vermoeden van uw kant. U blijkt zelfs niet eens zeker te weten of uw broer in Bagdad dan wel elders werd gedood en evenmin of de broers van Hawraa zelf naar Bagdad gingen (zie gehoorverslag CGVS p. 26). U gevraagd of u verder geïnformeerd heeft om duidelijk te weten te komen wat er gebeurde, antwoordde u ontkennend. U voegde hieraan toe dat u dit niet deed omdat uw leven in gevaar was en toch van plan was weg te vluchten omdat u wist dat die mensen hun eer enkel zouden willen redden door iedereen te doden (zie gehoorverslag CGVS p. 25 en p. 28). Los van het feit dat u op het moment dat uw moeder u op 5 mei 2015 opbelde met het nieuws dat uw broer dood was nog niet kon weten dat de wraak van Hawraa's familie zich vervolgens op u zou richten en u toen dus wel degelijk had kunnen vragen naar de precieze omstandigheden van uw broers overlijden, is het geenszins aannemelijk dat u tot op heden nog steeds niet verder komt dan het uiten van loutere vermoedens. U voorts nog gevraagd wat er verder met Hawraa gebeurde, repliceerde u aanvankelijk dat u het niet weet. U erop gewezen dat uw familie in dezelfde wijk woont als de familie van Hawraa en dus wel iets zal gehoord hebben over het lot van Hawraa, ontweek u de vraag en antwoordde u naast de kwestie. Uiteindelijk stelde u dat Hawraa bij haar familie thuis verblijft (zie gehoorverslag CGVS p. 26). Gelet op uw beweringen dat u tot op heden gezocht wordt door de familie van Hawraa omdat hun eer werd geschonden door de relatie van uw broer met Hawraa, is het, mede rekening houdende met de gangbare praktijk binnen uw cultuur waarbij in kader van erewraak-kwesties de "schuldige" vrouw doorgaans eveneens gestraft/gedood wordt om de eer van de familie te herstellen, toch wel merkwaardig dat Hawraa nu gewoon bij haar familie verblijft, zondermeer. Dit eens te meer gezien haar familie er toch ook mee dreigde haar te vermoorden (zie gehoorverslag CGVS p. 21). U hiernaar gevraagd, stelde u dat het niet jullie zaak is (zie gehoorverslag CGVS p. 26). Ook dienaangaande kan worden verondersteld dat u hierover toch iets meer zou kunnen zeggen gezien jullie families in dezelfde wijk wonen. Uw onwetendheid en nalatigheid u terdege te informeren aangaande voorgaande feiten doet in niet geringe mate afbreuk aan de geloofwaardigheid, minstens de ernst, van uw asielrelaas. Uit wat voorafgaat moet worden vastgesteld dat u geenszins heeft weten te overtuigen dat uw broer een geheime relatie had met Hawraa en vervolgens, in het kader van een erewraakkwestie, door Hawraa's familie werd gedood.

Dat u een overlijdensakte voorlegt op naam van Sattar kan hier geenszins een ander licht op werpen. Dit document kan hoogstens aantonen dat uw broer werd gedood, feit dat op zich niet wordt betwist, maar uit deze overlijdensakte kan geenszins worden afgeleid dat uw broer werd gedood onder de door u geschetste omstandigheden en omwille van de door u aangehaalde redenen.

Ook de (prints van de) foto's van de rouwceremonie die u voorlegde kunnen voorgaande bevindingen niet weerleggen. Zo bent u op twee van deze foto's te zien in zwarte kledij en met een gebedssnoer. Dat

deze foto's werden genomen tijdens de rouwceremonie naar aanleiding van uw broers overlijden, kan uit deze stukken niet worden afgeleid. De overige drie foto's blijken in de afgedrukte versie wazig en onduidelijk zodat niet kan worden vastgesteld wie de mensen zijn die op deze foto's staan afgebeeld. Los hiervan kan uit deze foto's ook geenszins worden afgeleid dat de afgebeelde mensenmassa samenkwam naar aanleiding van de rouwceremonie voor uw overleden broer. Voor zover het al zou vaststaan dat deze foto's daadwerkelijk werden genomen tijdens de rouwceremonie voor Sattar - quod non - dan nog kan aan de hand van deze foto's niet worden besloten dat uw broer werd gedood door de familie van Hawraa omwille van zijn relatie met haar.

In het licht van voorgaande vaststellingen kunnen ook vragen worden gesteld bij de problemen die u na de dood van uw broer zou hebben gekend, i.c. het feit dat u gezocht wordt door Hawraa's broers en het feit dat u werd verstoten door uw eigen clan. Er kunnen bovendien ook verschillende bedenkingen bij deze feiten worden gemaakt. Zo stelde u dat u ongeveer een week na de rouwceremonie van Kerbala naar Bagdad vluchtte en dit nadat uw vriend Amar u de raad gaf te vluchten. Hij zou vernomen hebben dat u zou gedood worden als ze u zouden vinden, zo stelde u (zie gehoorverslag CGVS p.28). U gevraagd hoe Amar dit wist, komt u weerom niet verder dan op te merken dat u denkt dat hij dit wist van Husssein, de broer van Hawraa (zie gehoorverslag CGVS p. 28 en 29). U gevraagd of u dan niet heeft doorgevraagd nadat Amar u dit nieuws meldde, antwoordde u aanvankelijk ontkennend. Direct nadien stelde u dat u wel heeft doorgevraagd en u herhaalde uitdrukkelijk wat Hussein tegen Amar had gezegd, i.c. dat hij u zou doden als hij u vond (zie gehoorverslag CGVS p. 29). Dat u uw verklaringen telkens wijzigt en aanpast aan de u herhaaldelijk gestelde vragen, komt uw geloofwaardigheid niet ten goede. Het mag trouwens wel verbazen dat de broer van Hawraa aan een vriend van u zou te kennen geven dat hij u zou doden als hij u vond. Blijkt immers uit uw verklaringen dat Hussein wist dat hij u kon vinden in Kerbala. U verklaarde dat jullie al sinds jullie kindertijd contact hadden en hij wist dat u indertijd naar Kerbala was verhuisd (zie gehoorverslag CGVS p. 33). Als Hussein u daadwerkelijk zou willen doden kan worden verondersteld dat hij u dan gewoon in Kerbala zou komen opzoeken in plaats van u via Amar in te lichten over zijn plannen en u zo de kans te geven weg te vluchten. U hierop gewezen gaf u de eigenaardige verklaring dat ze u de kans wilden geven te vertrekken omdat ze eigenlijk geen tweede persoon willen doden (zie gehoorverslag CGVS p. 29). Als u de gevraagde 70.000.000 Iraakse dinar zou betalen, zou de zaak opgelost zijn (zie gehoorverslag CGVS p. 29). Als het daadwerkelijk zo is dat men u niet wil doden, is het niet aannemelijk dat men dan een bedrag van u zou eisen dat u toch niet kan betalen en u dus alsnog zou moeten gedood worden. U hiernaar gevraagd, merkte u op dat 70.000.000 Iraakse dinar het minimumbedrag is dat kan gevraagd worden (zie gehoorverslag CGVS p. 29). Niet alleen is dit een loutere bewering van uw kant, het strookt voorts niet met uw verdere verklaring dat de clan eigenlijk zelf kan vragen wat ze willen (zie gehoorverslag CGVS p. 29). U bent hierover geenszins duidelijk doorheen uw verklaringen. U verklaarde voorts dat u als enige het bedrag moet ophoesten, de wraak richt zich enkel op u. Waarom dit zo is, kan u evenmin aan de hand van duidelijke verklaringen aantonen. Kan vooreerst worden opgemerkt dat het weinig waarschijnlijk is dat de familie van Hawraa nog verdere wraakacties zou plannen om hun eer te redden indien uw broer Sattar daadwerkelijk door hen werd gedood. In kader van een erewraakkwestie volstaat het immers om "de schuldigen" te straffen om de eer te zuiveren. Zoals hoger opgemerkt stelde u hieromtrent dat de familie van Hawraa hun eer enkel gaan redden door iedereen te vermoorden (zie gehoorverslag CGVS p. 28). Naast het feit dat u deze bewering niet kan staven, blijkt deze voorts in strijd met uw latere bewering dat de wraak van de familie van Hawraa nu enkel op u gericht zou zijn. U heeft immers nog tal van halfbroers en ooms, allen langs vaderskant (zie gehoorverslag CGVS p. 17 en 31), zodat ook zij behoren tot dezelfde stam als u en Sattar. Waarom zij dan tot op heden zonder noemenswaardige problemen in Irak kunnen wonen (zie gehoorverslag CGVS p. 12), is niet duidelijk. U merkte hier op, in tegenstelling tot wat u daarnet stelde, dat u als enige gevisieerd wordt omdat u de enige echte broer bent van Sattar en dat elke clan zijn eigen wetten heeft (zie gehoorverslag CGVS p. 31). Ook dit betreffen loutere beweringen van uw kant die niet gesteund worden door objectieve gegevens. U merkte verder op dat u een maand de tijd kreeg om het gevraagde geld te betalen, anders zou u gedood worden (zie gehoorverslag CGVS p. 31). U gevraagd wat er dan nog gebeurde in die periode, kan u weerom niet duidelijk antwoorden. Zo stelde u de ene keer dat u van Amar hoorde dat u werd gezocht. Vervolgens stelde u dat u niets hoorde maar wel vermoedt dat u stiekem werd gezocht om later opnieuw uw verklaringen te wijzigen en op te merken dat u, toen u nog in Bagdad was, hoorde dat u werd gezocht bij uw moeder, bij uw vriend Amar en ook in Kerbala (zie gehoorverslag CGVS p. 32). Ervan uitgaand dat u gezocht werd, werd u de vraag gesteld waarom u dan niet in Bagdad werd gezocht. Gezien u voorheen verklaarde dat de familie van Hawraa er contacten heeft en er uw broer Sattar kon vinden, is het toch opmerkelijk dat u daar niet gezocht werd. Dat u nooit buiten kwam, kan hier geen ander licht op werpen.

U merkte hier uiteindelijk nogmaals, en dit weerom in strijd met uw beweerdte vrees voor vervolging, op dat, ook al zou u gevonden worden, de familie van Hawraa volgens u graag tot een oplossing zou

komen zonder u te vermoorden (zie gehoorverslag CGVS p. 33). Uw onduidelijke en onlogische verklaringen zetten uw geloofwaardigheid verder op de helling. De vaststelling dat u, die nochtans verklaarde sinds begin mei 2015 te vrezen voor uw leven uiteindelijk pas op 25 juni 2015 - twee dagen voor uw effectieve vlucht - besliste het land te verlaten (zie gehoorverslag CGVS p. 27, 28, 33 en 34), klemmt evenzeer met uw beweerde vrees voor vervolging. U hoopte op de hulp van uw clan om het bedrag te betalen. Nochtans bleek u al voorheen vernomen te hebben dat ze u niet zouden helpen (zie gehoorverslag CGVS p. 34). Indien uw leven daadwerkelijk in gevaar is kan toch verwacht worden dat u al eerder stappen zou gezet hebben om uzelf in veiligheid te brengen. Dat u daarenboven de beslissing nam om, ondanks uw beweerde vrees en de wetenschap dat u werd gezocht in Zuid-Irak, vanuit Bagdad naar Najaf terug te keren om vandaaruit Irak te verlaten, doet eens te meer bedenkingen ontstaan bij uw beweerde vrees. Dat u sneller kon vertrekken vanuit Najaf weegt immers niet op tegen het risico dat u liep om in/onderweg naar Najaf door Hawraa's familie, kennissen of medestanders bij AAH - die partij had overal haar bureaus, zo stelde u (zie gehoorverslag CGVS p. 33) - te worden onderschept. In het licht van voorgaande moet worden besloten dat u geenszins heeft weten te overtuigen dat u in het kader van een erewraak-kwestie uw land van herkomst uit vrees voor uw leven diende te verlaten. Zulks blijkt voorts eens te meer uit het feit dat u na uw vlucht uit Irak uw aanwezigheid in Turkije kenbaar zou hebben gemaakt door foto's op facebook te plaatsen (zie gehoorverslag CGVS p. 36). Gezien de vele Irakezen die in Turkije verblijven én rekening houdende met uw beweringen omtrent de hoge posities van Hawraa's broers bij AAH kan, indien uw verklaringen de waarheid bevatten, redelijkerwijs van u verwacht worden dat u uw verblijfplaats geheim zou houden en "low profile" zou blijven om te vermijden dat u alsnog het slachtoffer zou worden van erewraak.

Dat u voorts ook door uw eigen stam werd verstoten, kan dan ook evenmin worden volgehouden. Zulk blijkt eens te meer uit het feit dat u, overeenkomstig uw beweringen op de DVZ, nog voor uw vlucht uit Irak op de hoogte was van uw verstoting (zie vragenlijst CGVS vraag 5), terwijl u voor het CGVS beweerde dat u dit nieuws pas in België vernam (zie gehoorverslag CGVS p. 9 en 10). Gezien de impact van dergelijke nieuws is het geenszins aannemelijk dat u niet op een éénduidige manier kan aangeven wanneer u dit vernam indien dit zich werkelijk zou hebben voorgedaan. Dat u een schrijven van de 'sheikhs' (clanoversten) voorlegt dienaangaande volstaat niet om dit feit als bewezen te beschouwen. Documenten hebben slechts bewijswaarde wanneer ze worden voorgelegd in het kader van een geloofwaardig relaas, wat in casu niet het geval is. Uit een vertaling van dit document blijkt voorts dat deze brief werd opgesteld op 15 mei 2015, ruim voor uw vlucht uit Irak. Waarom u dit document niet eerder, tijdens uw interview voor de DVZ voorlegde, is niet duidelijk. Evenmin is het duidelijk waarom u dit schrijven niet in zijn originele vorm kan voorleggen, temeer daar u vanuit Irak wel andere documenten in originele vorm werden opgestuurd. U legt aldus louter een kleurenkopie voor waaraan, gezien het makkelijk te vervalsen karakter, geen bewijswaarde kan worden toegekend. Blijkt voorts ook dat deze brief een louter handgeschreven brief betreft die door eenieder kan geschreven zijn. De stempels betreffen louter de namen van de sheikhs die het document ondertekenden. Ook al zou het vaststaan dat deze brief geschreven werd door de sheikhs van uw clan, quod non, gezien de band tussen jullie kan niet voorbijgegaan worden aan het gesolliciteerd karakter van dit document en staat de authenticiteit ervan geenszins vast. Indien het overigens daadwerkelijk zo zou zijn dat u door uw clan bent verstoten, is het wel zeer opmerkelijk dat zij nog de moeite zouden doen u bij uw asielaanvraag te helpen door u onder meer dit document op te sturen. Tot slot is het wel zeer merkwaardig dat u enkel een schrijven heeft van uw sheikhs/clan waarin aangehaald wordt dat ze afstand van nemen, maar geen enkel document kan voorleggen afkomstig van de clan van Hawraa waarin hun eisen ten aanzien van u gesteld worden. Gezien de onderhandelingen die er geweest zijn, kan het bestaan van een dergelijk document toch verwacht worden.

Gezien het geheel van voorgaande dient te worden besloten dat u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus, in de zin van artikel 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak werd het "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit voornoemd advies van UNHCR als de COI Focus "Iraq, The Security Situation in South Iraq" van 29 mei 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen.

Daarenboven blijkt dat het grondoffensief dat Islamic State in Iraq and the Levant (ISIL) sinds juni 2014 in Irak voert hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal- Irak. De militaire successen die de organisatie boekte, herschiepen de Centraal-Iraakse provincies Nineveh, Salah- al Din, Diyala en Anbar tot oorlogsgebied, waarbij militanten van ISIL, strijders van stammenmilities, militairen van het Iraakse leger, peshmerga's en leden van sjjiitische milities elkaar bekampen om de controle van het grondgebied. Ook in het westen van de provincie Kirkuk speelt zich een gelijkaardige strijd af. Uit dezelfde informatie blijkt echter dat de negen zuidelijke provincies van Irak niet rechtstreeks verwickeld zijn geraakt in het offensief dat ISIL in juni 2014 inzette in Centraal-Irak, met uitzondering van het noorden van Babil, waar ISIL heeft geprobeerd om via de verkeerswegen ten westen en zuidwesten van Bagdad aanvalsroutes naar de hoofdstad te openen. Dit offensief ging gepaard met talrijke aanslagen en ook met hevige gevechten in enkele steden. Hoewel ISIL er niet in is geslaagd om de controle over dit deel van de provincie te veroveren en het aantal burgerslachtoffers vanaf begin 2015 duidelijk is afgenomen, is de veiligheidssituatie in Babil niet duurzaam verbeterd. De door ISIL gecontroleerde gebieden in de naburige provincie Anbar verhogen eveneens het risico op een heropflakking van het geweld.

In de overwegend sjjiitische Zuid- Iraakse provincies Najaf, Kerbala, Basra, Wassit, Qadisiya, Thi-Qar, Missan en al-Muthanna kwam het niet tot directe confrontaties tussen het Iraakse leger en IS. Het geweld in de regio beperkt zich hoofdzakelijk tot sporadische terreuraanslagen die echter zowel in frequentie als in zwaarte zijn hebben afgenomen. Daarnaast neemt het geweld in Zuid-Irak de vorm aan van doelgerichte moorden en ontvoeringen, en sektarische gemotiveerde wraakacties gericht waarbij leden van politieke partijen, religieuze en tribale leiders, en overheids personeel gevisieerd worden. Het aantal burgerslachtoffers ligt in deze provincies duidelijk lager dan in Babil, en heel ver onder dat van Centraal-Irak. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de impact van het terreurgeweld, en de gevolgen van het offensief dat ISIL sinds juni 2014 voert regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak – u bent afkomstig uit Nasseriya (provincie Thi-Qar) maar woonde de laatste vijf jaar voor uw vlucht in Kerbala (provincie Kerbala) - dient in casu de veiligheidssituatie in deze zuid-Iraakse provincies te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Basra gedurende de afgelopen jaren markant verbeterde. Naarmate ISIL haar terreurcampagne tegen sjjiitische doelwitten in Bagdad in 2013 opvoerde werden in Basra een aantal geweldfeiten gepleegd tegen de soennitische minderheid in de stad. De provincie werd echter niet rechtstreeks getroffen door het offensief dat ISIL in juni 2014 inzette. Directe confrontaties tussen militanten van ISIL en het Iraakse leger bleven uit. Wel deden zich enkele kleinschalige aanslagen voor in de stad Basra, waarbij het aantal burgerdoden beperkt is gebleven.

In de periode 2013-2014 werden in de heilige stad Kerbala een beperkt aantal aanslagen op sjjiitische doelwitten gepleegd. Het aantal burgerslachtoffers hierbij bleef beperkt. De veiligheidsmaatregelen in Kerbala werden in de loop van 2013 en 2014 herhaaldelijk opgedreven en het Iraakse leger werd er door vrijwilligers versterkt. Er vonden in de regio evenwel geen grootschalige confrontaties plaats tussen militanten van ISIL en het Iraakse leger. Aanslagen in de provincie Kerbala zijn uitzonderlijk en zijn doorgaans kleinschalig.

Naarmate ISIL haar terreurcampagne in 2013-2014 opdreef, namen ook de veiligheidsmaatregelen in Najaf toe. Ook hier bleven directe confrontaties tussen militanten van ISIL en het Iraakse leger uit. Er doen zich in de provincie Najaf voorts nauwelijks geweldfeiten voor. Het geweld dat er voorkomt concentreert zich hoofdzakelijk in de stad Najaf. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat de provincies Wassit, Qadisiya, Missan, Thi-Qar en al-Muthanna grotendeels gespaard blijven bij het etno-sektarisch conflict dat Irak teistert. De sporadische, hoofdzakelijk kleinschalige, terreuraanslagen die in deze provincies plaatsvinden, zijn doorgaans gesitueerd in de steden Kut (Wassit) en Nasseriya (Thi-Qar). Het aantal burgerslachtoffers is er beperkt gebleven. Het offensief dat ISIL in de zomer van 2014 inzette, bereikte voornoemde provincies niet.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak over internationale luchthavens in Basra, Najaf, Arbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de Iraakse of Koerdische autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Noord- of Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies Basra, Kerbala, Najaf, Wassit, Qadisiya, Missan, Thi-Qar en al-Muthanna thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Zuid-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De overige door u voorgelegde documenten kunnen, tot slot, hier evenmin een ander licht op werpen. Uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs bevestigen uw persoonsgegevens, doch deze staan niet ter discussie. De woonstkaart op naam van uw moeder bevestigt voorts louter haar woonplaats in Zuid-Irak. U legde de kopie van een deel van een voedselrantsoenkaart neer en meende hiermee te kunnen bewijzen dat Sattar uw broer is. Dient hier echter te worden opgemerkt dat de naam van Sattar wel op deze kaart staat vermeld maar uw eigen naam niet terug te vinden is. Dit terzijde, dat Sattar uw broer is, wordt op zich niet betwist doch het voorgelegde deel van de voedselkaart heeft, net als de overige hier vermelde documenten, geen enkel uitstaans met de motieven van uw asielaanvraag. De door u voorgelegde documenten hebben geen enkel betrekking op uw asielmotieven en kunnen aldus niets wijzigen aan hogervermelde appreciatie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoeker vraagt verwijzing naar de algemene vergadering omdat er geen eenheid van rechtspraak vast te stellen is tussen de Franstalige en Nederlandstalige kamers.

2.2. Artikel 39/12, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalt:

“Wanneer de eerste voorzitter of de voorzitter, na het advies te hebben ingewonnen van de rechter in vreemdelingenzaken belast met het ter terechtzitting te geven verslag, oordeelt dat het noodzakelijk is met het oog op de eenheid van de rechtspraak of de rechtsontwikkeling dat een zaak door de verenigde kamers behandeld wordt, beveelt hij de verwijzing naar deze kamers.

Indien de eerste voorzitter en de voorzitter het niet nodig achten de verenigde kamers bijeen te roepen, dan licht de kamervoorzitter de kamers die van deze betwistingen kennis nemen in. Indien een van deze kamers, na beraadslaging, om bijeenroeping van de verenigde kamers verzoekt, is de eerste voorzitter gehouden daarop in te gaan of de zaak te verwijzen naar de algemene vergadering.

De eerste voorzitter of de voorzitter is tevens gehouden om in te gaan op een verzoek tot verwijzing naar de verenigde kamers met het oog op de eenheid van rechtspraak, wanneer de beide partijen dit verzoeken.

Indien hij meent dat het belang van de zaak dit vereist, kan de eerste voorzitter of de voorzitter, in afwijking van het voorgaande, beslissen de zaak te verwijzen naar de algemene vergadering.”

Verzoeker vraagt om de behandeling van onderhavig beroep toe te vertrouwen aan de algemene vergadering. Verzoeker staft zijn beweringen inzake de uiteenlopende aanpak van de Nederlandstalige en de Franstalige kamers van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet en werkt evenmin uit op welke wijze hun aanpak zou verschillen. Hij toont derhalve niet aan welk belang aanwezig is opdat onderhavig beroep door de algemene vergadering zou moeten behandeld worden.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoeker beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de schending van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, artikel 15, c) in samenhang met artikel 2, e) van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004, artikelen 48/2, 48/3 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet), artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, “de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”, de rechten van verdediging, de zorgvuldigheidsplicht en artikelen 2 en 3 EVRM. Tevens stelt hij dat een manifeste beoordelingsfout werd begaan.

Verzoeker stelt documenten te hebben voorgelegd inzake de doding van zijn broer. Tevens wijst hij op de neergelegde foto's.

Het belangrijke religieuze aspect werd door verweerder niet meegenomen.

Verzoeker wijst op het hoge risico op ontvoeringen in het hele land, zonder onderscheid in nationaliteit. Buitenlanders zijn een specifiek doelwit. Verder is er een verhoogd risico op overvallen en diefstal en zijn er risico's verbonden aan de aanwezigheid van mijnen en militaire operaties.

Zuid-Irak is overwegend sjjiitisch. Hoewel het er relatief rustiger was dan in andere provincies in Irak, komt ook in het Zuiden vaak geweld voor. Begin september 2014 was er een sterke stijging in het aantal bomaanslagen. Op 18 maart 2015 vond in Basra een grote aanslag plaats. De sektarische spanningen zijn opgelopen. Dit uit zich in sektarisch gemotiveerde ontvoeringen, moorden, bedreiging, ontheemding en geweld. Verzoeker wijst op het voorkomen van familie- en tribale vetes in Zuid-Irak, op de overvallen en ontvoeringen aldaar en op het feit dat er aanwijzingen zijn dat deze worden uitgevoerd door sjjiitische milities. Primaire doelwitten zijn professionals en kinderen.

Verzoeker stelt zijn asielrelaas op omstandige wijze te hebben uiteengezet bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS). Hij heeft aan de bewijslast voldaan.

Verzoeker geeft een uiteenzetting omtrent de beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus en verwijt verweerder dat omtrent de situatie in zijn regio van herkomst slechts "*een algemene stijlformule*" is opgenomen in de bestreden beslissing. Volgens hem blijkt duidelijk uit het dossier dat zijn rechten niet gevrijwaard zijn in zijn land van herkomst. Verzoeker verwijst naar "*bovenstaande duidelijk recente Mensenrechtensrapporten van algemene bekendheid en in een toegankelijke taal voor juristen*".

Verzoeker verwijst nog naar artikelen 2 en 3 EVRM.

3.2.1. Op 4 mei 2016 werd door verweerder een aanvullende nota bijgebracht. Deze betreft de "*COI Focus Irak: de actuele veiligheidssituatie in Bagdad van 31 maart 2016*". Ter terechtzitting blijkt dat dit een materiële vergissing betreft van verweerder. De nota was bedoeld voor dossier 185 991, dat op dezelfde zitting werd behandeld.

3.2.2. De procedure voor de commissaris-generaal is geen jurisdictionele procedure, maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de vreemdelingenwet. Er bestaat geen verplichting tot het houden van een tegensprekelijk debat en verzoeker toont niet aan hoe hij een recht van verdediging kan genieten met betrekking tot de bestreden beslissing die een bestuurlijk karakter heeft.

3.2.3. Verder dient te worden opgemerkt dat richtlijnen geen directe werking hebben. Een richtlijn kan wel directe werking hebben in de Belgische rechtsorde wanneer de omzettingstermijn voor de betrokken richtlijn is verstreken en indien zij duidelijke en onvoorwaardelijke bepalingen bevat die geen verdere substantiële interne uitvoeringsmaatregel door de communautaire of nationale overheden behoeven om het gewild effect op nuttige wijze te bereiken. De omzettingstermijn van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van deze verleende bescherming, verstreek blijkens artikel 38 van voormelde richtlijn op 10 oktober 2006, datum waarop deze ook effectief in Belgisch recht werd omgezet.

3.2.4. Verzoeker preciseert voorts op generlei wijze hoe artikel 48/2 van de vreemdelingenwet, dat op louter algemene wijze bepaalt welke vreemdelingen als vluchteling dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kunnen worden erkend, *in casu* zou (kunnen) zijn geschonden. Bijgevolg wordt de schending van dit artikel niet dienstig aangevoerd.

3.2.5. Waar verzoeker stelt dat minstens "*de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*" geschonden is, ziet de Raad niet in op welke wijze de bestreden beslissing het hem onmogelijk zou maken om te toetsen of de materiële motivering al dan niet geschonden is, aangezien de motieven ten grondslag van de bestreden beslissing in deze beslissing in duidelijke bewoordingen zijn opgenomen en hierin op eenvoudige wijze kunnen worden gelezen. De schending van "*de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*" kan dan ook niet worden aangenomen.

3.2.6. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de

motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2.7. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

3.2.8. In de bestreden beslissing (zie *sub 1*) wordt op uitgebreide, duidelijke, gedetailleerde en concrete wijze uiteengezet waarom aan verzoekers beweerde asielrelaas en vrees voor vervolging ingevolge de relatie van zijn broer geen geloof kan worden gehecht.

Uit een lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker niet één concreet en dienstig argument aanvoert ter weerlegging van de motieven die dienaangaande in de bestreden beslissing zijn opgenomen. Waar hij de aandacht vestigt op de neergelegde documenten en foto's, dient immers te worden opgemerkt dat hij met dit loutere benadrukken van het gegeven dat deze documenten werden neergelegd geenszins afbreuk doet aan de pertinente en terechte motieven die hieromtrent zijn opgenomen in de bestreden beslissing. Verzoeker laat de motieven die in de bestreden beslissing ten grondslag liggen van de weigering van de vluchtelingenstatus voor het overige volledig ongemoeid. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze geheel ongemoeid laat, onverminderd gehandhaafd. Zij volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden asielrelaas en de hieruit voortgesproten vrees voor vervolging.

Waar verzoeker in het onderhavige verzoekschrift op algemene wijze poneert dat het religieuze aspect belangrijk is en mee in acht had moeten worden genomen, dient te worden opgemerkt dat hij hierover verder geen duiding geeft. Verzoeker toont geenszins aan dat hij als sjiit zou dreigen te worden gevisieerd of vervolgd in het Zuiden van Irak. Dit geldt des te meer nu hij in het verzoekschrift zelf stelt dat het Zuiden van Irak overwegend sjiitisch is. Uit de informatie in het dossier (rechtsplegingsdossier, stuk 7; administratief dossier, map 'landenformatie') kan evenmin worden afgeleid dat verzoeker louter ingevolge zijn religie als sjiit enige vrees voor vervolging zou dienen te koesteren in zijn land en regio van herkomst.

Verzoeker wijst daarnaast nog op algemene wijze naar het voorkomen van bepaalde criminele feiten in zijn land en regio van herkomst. Zo verwijst hij naar het plaatsvinden van moorden, ontvoeringen, overvallen, bedreigingen en diefstallen. Hij toont echter geheel niet aan dat de situatie dermate ernstig zou zijn dat eenieder ingevolge een loutere aanwezigheid in zijn land en regio van herkomst met zulke feiten zou dreigen te worden geconfronteerd. Uit de voormelde informatie kan dit evenmin worden afgeleid. Bovendien toont verzoeker niet *in concreto* aan dat of onder welke omstandigheden hij van zulke feiten slachtoffer zou dreigen te worden bij een eventuele terugkeer naar zijn land en regio van herkomst.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

3.2.8. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Op basis van de informatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie') wordt in de bestreden beslissing omtrent de veiligheidssituatie in verzoekers regio van herkomst in het Zuiden van Irak

bovendien terecht gemotiveerd dat deze niet van zulke aard is dat zij beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Dat de in de bestreden beslissing opgenomen analyse van de veiligheidssituatie aldaar nog steeds actueel is en dat de situatie er niet beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in voormeld artikel, blijkt uit de informatie die verweerder bij de nota voegt (rechtsplegingsdossier, stuk 7). Verzoeker brengt bovendien zelf niet het minste begin van informatie bij ter weerlegging van voormelde landeninformatie. Derhalve toont hij geenszins aan dat de situatie in zijn land en regio van herkomst zou beantwoorden aan de criteria zoals gesteld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

3.2.9. Verzoeker toont voor het overige niet aan op welke wijze artikelen 2 en 3 EVRM *in casu* geschonden zouden zijn. Derhalve wordt de schending van deze artikelen niet dienstig aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien juni tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS